

Arrest

nr. 301 945 van 20 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DE PAUW
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 21 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat S. DE PAUW.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich voor zijn huidig verzoek om internationale bescherming deels baseert op dezelfde motieven als degene die door zijn echtgenote A.S.S. in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het hernemen van de middelen en argumentatie ontwikkeld in het verzoekschrift van zijn echtgenote.

Inzake zijn echtgenote (zaak nr. 297 297) wordt als volgt beschikt:

“2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid inzake haar nationaliteit. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ook verzoeksters echtgenoot Z.A.M. heeft op 12 november 2019 in België asiel aangevraagd wat eveneens werd afgewezen.

In het kader van haar huidig verzoek blijft verzoekster vasthouden aan haar oorspronkelijke verklaringen, namelijk dat zij over de Eritrese nationaliteit beschikt en omwille van de dienstplicht niet naar Eritrea kan terugkeren. Ter staving van onderhavig verzoek legde verzoekster een kopie neer van een Eritrese geboorteakte op naam van S.A.S. (nr. XXX), afgeleverd te Assab op (...) maart 2022.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming verklaringen aflegde die volledig voortvloeien uit het relaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek uiteenzette.

(ii) haar vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid inzake haar nationaliteit. Tegen deze beslissing tekende verzoekster geen beroep aan;

(iii) de verklaringen van verzoekster in het kader van haar huidig verzoek omtrent haar contacten in haar herkomstland niet geloofwaardig zijn;

(iv) de door verzoekster neergelegde kopie van haar geboorteakte niet aantoont dat verzoekster over de Eritrese nationaliteit zou beschikken. De authenticiteit van de kopie van de geboorteakte overtuigt niet;

(iv) aangezien zij geen zicht biedt op haar werkelijke nationaliteit, zij haar nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen

van haar reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Waar verzoekster in het kader van onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming volhardt in haar vluchtrelaas zoals zij dit uiteenzette in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat deze vluchtmotieven reeds eerder door hem werden beoordeeld waarbij werd besloten aan verzoekster noch een vluchtelingenstatus, noch subsidiaire bescherming toe te kennen. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat tegen deze beslissing geen beroep werd ingesteld zodat de beoordeling van de commissaris-generaal in het kader van verzoeksters eerste beschermingsverzoek definitief en vaststaand is.

7. In tegenstelling tot haar betoog in het verzoekschrift heeft de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen enkel medisch document voorgelegd. Aldus kan de verzoekende partij de verwerende partij niet verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden.

Waar zij verwijst naar verschillende documenten uit het administratief dossier betreft dit echter Deze documenten werden reeds eerder door de commissaris-generaal beoordeeld. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds uiteengezet door de commissaris-generaal dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van haar procedure inzake haar eerste verzoek om internationale bescherming gerespecteerd werden evenals dat verzoekster kan voldoen aan haar verplichtingen. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift vervolgens betoogt sinds lange tijd naar een psycholoog te gaan blijft zij in gebreke ter staving hiervan de nodige bewijzen bij te brengen. Verzoekster laat eveneens na concreet te duiden welke aandoening haar psychologisch kwetsbaar maakt waardoor zij bijzondere procedurele noden kan inroepen. Daarnaast leest de Raad in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" in hoofde van verzoekster van 16 juni 2023 (adm. doss., stuk 6) dat zij op de vraag "Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?" duidelijk "neen" antwoordde. Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoekster heeft op geen enkel moment te kennen gegeven dat zij omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekster gerespecteerd zijn evenals dat verzoekster in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

8. In het kader van haar huidig verzoek heeft verzoekster ter staving van haar Eritrese nationaliteit een kopie van haar geboorteakte voorgelegd.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

Uit de landeninformatie blijkt dat het voor Eritreeërs in het buitenland moeilijk is om documenten aan te vragen en dat het vrijwel onmogelijk is om gebruik te maken van consulaire diensten zonder de betaling van de diasporabelasting en ondertekening van een berouwbrief. Verder wordt in de bijgevoegde landeninformatie tevens gesteld dat specifiek voor geboorteaktes de aanvraagprocedure "ingewikkeld en vaak langdurig" is. Allereerst moet de geboorte aangemeld zijn op het laagste administratieve niveau, met name de gemeente of memmehdar kebabi. Hiervoor is een geboortebewijs nodig, in de vorm van een doopakte, ziekenhuisdocument, of een optreden van drie getuigen. De gemeente stelt vervolgens een formulier op dat ingeleverd moet worden bij het eerstvolgende administratieve niveau, het district of nus-zoba. Daar moeten zowel het formulier als het geboorte- en vaccinatiebewijs worden overgelegd, evenals kopieën van de identiteitsbewijzen van beide ouders. Indien alle documenten in orde zijn, wordt een

registratienummer opgemaakt. Pas daarna kan een Eritrese burger zich wenden tot het civil status office van de zoba, waar de effectieve geboorteaktes worden uitgegeven (AD CGVS, map 'landeninformatie' – stuk 1, "Algemeen ambtsbericht Eritrea" van Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken p. 31). "In dat verband besluit de commissaris-generaal terecht dat: "In de eerste plaats zou het voor u bijna onmogelijk zijn om in de gegeven omstandigheden een geboorteakte te bekomen. U beschikt niet over een geboortebewijs in de vorm van een doopakte of ziekenhuisdocument. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat uw geboorte niet geregistreerd werd in Assab (notities, p. 4). Evenmin zouden er drie getuigen kunnen optreden, aangezien u in 2022, wanneer de geboorteakte is uitgegeven, geen enkele Eritrese inwoner kende (notities, p. 9). U had eveneens verklaard dat u niet over Eritrese documenten beschikte en geen geboorteakte zou kunnen bekomen omdat u nooit in Eritrea heeft geleefd (notities, p. 10). Het is, ten tweede, opmerkelijk dat u geen woord repte over deze ingewikkelde administratieve procedure. Toen bij DVZ werd gevraagd hoe u uw geboorteakte was bekomen, zei u enkel dat uw vader een kopie had opgestuurd via het internet (verklaring volgend verzoek dd. 16 juni 2023, vraag 19). Er wordt, ten derde, opgemerkt dat de datering van het document niet overeenstemt met uw verklaringen. De geboorteakte werd afgeleverd te Assab op (...) maart 2022. Het persoonlijk onderhoud van u en uw echtgenoot vond plaats op 7 juli 2022. Toen hadden jullie beiden geen contact met mensen in Eritrea (notities, p. 7, 9 & notities persoonlijk onderhoud 19/26045 dd. 7 juli 2022, p. 6). Het is dan ook geheel ongeloofwaardig dat uw geboorteakte werd afgeleverd op een moment waarop u daartoe geen enkele stap had gezet en geen enkele communicatie had gehad met een familielid en/of Eritrese inwoner sinds uw vertrek in 1998. Op 7 juli 2022 bevestigde u meermaals niet te beschikken over documenten en geen contacten te hebben in uw land van herkomst (notities, p. 9-10, 15). Het is eveneens niet aannemelijk dat uw vader zelf het initiatief zou nemen om uw geboorteakte aan te vragen. Vanuit een puur praktisch oogpunt wordt opgemerkt dat uw geboorteakte werd afgeleverd in Assab. Deze stad ligt 1.785 kilometer ten zuiden van uw vaders woonplaats Keren, een immense afstand in een land met een verbod op vrije verplaatsingen. Dit verbod wordt gehandhaafd door de vele controleposten, specifiek bij de toegangswegen van elke stad." Door louter te herhalen dat zij haar geboorteakte door toedoen van haar vader verkregen heeft, doet zij geen afbreuk aan voormelde pertinente en concrete motieven. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing omtrent de relatie van de verzoekende partij met haar vader op goede gronden gemotiveerd dat de verzoekende partij steeds verklaard heeft dat ze haar vader nooit gekend heeft en zelfs niet wist of hij nog in leven was en dat op basis van haar verklaringen niet aannemelijk maakt dat zij plotsklaps na vijftientig jaar in contact staat met haar vader.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terdege opgemerkt dat de geboorteakte een spelfout bevat, namelijk er wordt "reagion" in plaats van "region" vermeld. Dergelijke spelfouten in een document waarvan men stelt dat het een kopie van een officieel document betreft doet verdere afbreuk aan de bewijswaarde van het document.

Verzoeksters betoog in haar verzoekschrift dat het feit dat zij de Amhaarse taal spreekt een element is dat haar geloofwaardigheid op vlak van nationaliteit en herkomst kan onderbouwen is niet dienstig aangezien het beheersen van een taal slechts een aanwijzing kan zijn om iemands herkomst en/of geboorteplaats op grond hiervan vast te stellen. Hiervoor zijn eveneens andere elementen, zoals onder andere de kennis van de geografie, geschiedenis, politiek, maatschappij en sociale connecties van doorslaggevend belang. De commissaris-generaal heeft in het kader van verzoeksters eerste beschermingsverzoek immers vastgesteld dat verzoekster vrijwel geheel onwetend was over zowel haar familiale achtergrond als de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij, alsook over de situatie van Eritrese vluchtelingen in de buurlanden. Thans te poneren dat zij het Amhaars machtig is en dit als enige argument naar voor te brengen om haar geloofwaardigheid op vlak van nationaliteit te herstellen, zonder rekening te houden met andere voornoemde factoren, slaagt verzoekster er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing met betrekking tot haar nationaliteit wordt vastgesteld.

Bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. In casu blijkt uit de beslissing van 20 september 2022 dat de verzoekende partij uitvoerig werd bevraagd over Eritrea, maar dat ze vrijwel over haar familiale achtergrond als de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij, alsook over de situatie van Eritrese vluchtelingen in de buurlanden.

Gelet op het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Gelet op de gedane vaststellingen in het kader van haar vorige verzoeken en gelet op de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente motieven, maakt de verzoekende partij haar Eritrese nationaliteit geenszins aannemelijk.

9. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

3. Aangezien de door verzoeker in het kader van huidig verzoek voorgelegde kopie van zijn geboorteakte inhoudelijk quasi identiek is aan de door zijn echtgenote voorgelegde kopie van haar geboorteakte verwijst de Raad naar zijn motivering dienaangaande in de hierboven uiteengezette beschikking.

4. Wat betreft verzoekers betoog in zijn verzoekschrift dat hij en zijn echtgenote een eigen OV nummer en een eigen asielaanvraag hebben waardoor hun beschermingsverzoeken afzonderlijk moeten worden behandeld merkt de Raad op dat verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk afzonderlijk werd behandeld en heeft de commissaris-generaal terzake een afzonderlijke beslissing genomen. Het feit dat de twee bestreden beslissingen inhoudelijk grotendeels op elkaar lijken komt voort uit de eenvoudige oorzaak dat verzoekers asielaanvragen overwegend gelijklopend zijn.

5. Derhalve lijkt verzoeker evenmin elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 11 januari 2024 staat het volgende vermeld:

*“Tolk 1496 legt de eed af en tolkt Amhara
Cf. supra in de zaak met rolnr. 16.”*

In de zaak met volgnummer 16 waarnaar wordt verwezen, zijnde de zaak met rolnummer 297 297 betreffende de echtgenote van de verzoekende partij, staat in het proces-verbaal van terechtzitting van 11 januari 2024 het volgende te lezen:

“Tolk 1496 legt de eed af en tolkt Amhara

De zaken met rolrs 16 en 17 worden tezamen opgeroepen.

De Kvz vraagt VzP'n naar de betekenis aangaande de 2 aanvullende nota's, opgestuurd door VzP'n aangaande een vermeend, maar niet door de Raad aangegeven probleem van ontvankelijkheid (de beschikkingen gaan hier niet over), bovendien nodigt zij uit om te reageren op de beschikkingen, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP'n repliceren dat de aanvullende nota's gingen over het tijdig ingediend zijn van de beroepen maar dat ze ook inhoudelijk willen reageren op de beschikkingen.

Hun VIB zijn enigszins anders en er is te weinig rekening gehouden met het feit dat ze op zeer jonge leeftijd Eritrea verlaten hebben, waardoor de kennis van hun land, cultuur en geschiedenis erg beperkt is en de lat door het CGVS dienaangaande te hoog gelegd wordt, beiden hebben een geboorteakte voorgelegd, die zij via verzoekster haar vader bekomen hebben. Ze vrezen voor een levenslange militaire dienstplicht in geval van terugkeer. Met dit alles is te weinig rekening gehouden.

Verzoekster stelt dat zij ernstig ziek is, met af en toe bloedverlies, ze is besneden en vreest dat hetzelfde lot van besnijdenis haar (potentieel) toekomstige dochter te wachten staat gezien dit in Eritrea een verplichting is. Ze wijst op de overlijdensakte van haar ongeborn kindje in 2019 en haar dokter heeft gesteld dat ze, bij een toekomstige zwangerschap dichtbij een ziekenhuis moet verblijven want haar gezondheid wordt hierdoor bedreigd. Verzoeker sluit zich volledig aan bij het pleidooi van verzoekster.”

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven baseert als degene die door haar echtgenote, mevrouw S. A. S., worden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij zich volledig aan te sluiten bij het pleidooi van haar echtgenote.

Inzake de verzoekende partij haar echtgenote, dossier gekend onder het rolnummer 297 297, wordt bij arrest met nummer 301 944 van 20 februari 2024 als volgt gemotiveerd:

“1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid inzake haar nationaliteit. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ook verzoeksters echtgenoot Z.A.M. heeft op 12 november 2019 in België asiel aangevraagd wat eveneens werd afgewezen.

In het kader van haar huidig verzoek blijft verzoekster vasthouden aan haar oorspronkelijke verklaringen, namelijk dat zij over de Eritrese nationaliteit beschikt en omwille van de dienstplicht niet naar Eritrea kan terugkeren. Ter staving van onderhavig verzoek legde verzoekster een kopie neer van een Eritrese geboorteakte op naam van S.A.S. (nr. XXX), afgeleverd te Assab op (...) maart 2022.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming verklaringen aflegde die volledig voortvloeien uit het relaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek uiteenzette.

(ii) haar vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid inzake haar nationaliteit. Tegen deze beslissing tekende verzoekster geen beroep aan;

(iii) de verklaringen van verzoekster in het kader van haar huidig verzoek omtrent haar contacten in haar herkomstland niet geloofwaardig zijn;

(iv) de door verzoekster neergelegde kopie van haar geboorteakte niet aantoont dat verzoekster over de Eritrese nationaliteit zou beschikken. De authenticiteit van de kopie van de geboorteakte overtuigt niet;

(iv) aangezien zij geen zicht biedt op haar werkelijke nationaliteit, zij haar nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Waar verzoekster in het kader van onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming volhardt in haar vluchtrelaas zoals zij dit uiteenzette in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat deze vluchtmotieven reeds eerder door hem werden beoordeeld waarbij werd besloten aan verzoekster noch een vluchtelingenstatus, noch subsidiaire bescherming toe te kennen. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat tegen deze beslissing geen beroep werd ingesteld zodat de beoordeling van de commissaris-generaal in het kader van verzoeksters eerste beschermingsverzoek definitief en vaststaand is.

7. In tegenstelling tot haar betoog in het verzoekschrift heeft de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen enkel medisch document voorgelegd. Aldus kan de verzoekende partij de verwerende partij niet verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden.

Waar zij verwijst naar verschillende documenten uit het administratief dossier betreft dit echter Deze documenten werden reeds eerder door de commissaris-generaal beoordeeld. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds uiteengezet door de commissaris-generaal dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van haar procedure inzake haar eerste verzoek om internationale bescherming gerespecteerd werden evenals dat verzoekster kan voldoen aan haar verplichtingen. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die

eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift vervolgens betoogt sinds lange tijd naar een psycholoog te gaan blijft zij in gebreke ter staving hiervan de nodige bewijzen bij te brengen. Verzoekster laat eveneens na concreet te duiden welke aandoening haar psychologisch kwetsbaar maakt waardoor zij bijzondere procedurele noden kan inroepen. Daarnaast leest de Raad in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” in hoofde van verzoekster van 16 juni 2023 (adm. doss., stuk 6) dat zij op de vraag “Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?” duidelijk “neen” antwoordde. Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoekster heeft op geen enkel moment te kennen gegeven dat zij omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekster gerespecteerd zijn evenals dat verzoekster in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

8. In het kader van haar huidig verzoek heeft verzoekster ter staving van haar Eritrese nationaliteit een kopie van haar geboorteakte voorgelegd.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

Uit de landeninformatie blijkt dat het voor Eritreeërs in het buitenland moeilijk is om documenten aan te vragen en dat het vrijwel onmogelijk is om gebruik te maken van consulaire diensten zonder de betaling van de diasporabelasting en ondertekening van een berouwbrief. Verder wordt in de bijgevoegde landeninformatie tevens gesteld dat specifiek voor geboorteaktes de aanvraagprocedure “ingewikkeld en vaak langdurig” is. Allereerst moet de geboorte aangemeld zijn op het laagste administratieve niveau, met name de gemeente of memmehdar kebabi. Hiervoor is een geboortebewijs nodig, in de vorm van een doopakte, ziekenhuisdocument, of een optreden van drie getuigen. De gemeente stelt vervolgens een formulier op dat ingeleverd moet worden bij het eerstvolgende administratieve niveau, het district of nus-zoba. Daar moeten zowel het formulier als het geboorte- en vaccinatiebewijs worden overgelegd, evenals kopieën van de identiteitsbewijzen van beide ouders. Indien alle documenten in orde zijn, wordt een registratienummer opgemaakt. Pas daarna kan een Eritrese burger zich wenden tot het civil status office van de zoba, waar de effectieve geboorteaktes worden uitgegeven (AD CGVS, map ‘landeninformatie’ – stuk 1, “Algemeen ambtsbericht Eritrea” van Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken p. 31). “In dat verband besluit de commissaris-generaal terecht dat: “In de eerste plaats zou het voor u bijna onmogelijk zijn om in de gegeven omstandigheden een geboorteakte te bekomen. U beschikt niet over een geboortebewijs in de vorm van een doopakte of ziekenhuisdocument. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat uw geboorte niet geregistreerd werd in Assab (notities, p. 4). Evenmin zouden er drie getuigen kunnen optreden, aangezien u in 2022, wanneer de geboorteakte is uitgegeven, geen enkele Eritrese inwoner kende (notities, p. 9). U had eveneens verklaard dat u niet over Eritrese documenten beschikte en geen geboorteakte zou kunnen bekomen omdat u nooit in Eritrea heeft geleefd (notities, p. 10). Het is, ten tweede, opmerkelijk dat u geen woord repte over deze ingewikkelde administratieve procedure. Toen bij DVZ werd gevraagd hoe u uw geboorteakte was bekomen, zei u enkel dat uw vader een kopie had opgestuurd via het internet (verklaring volgend verzoek dd. 16 juni 2023, vraag 19). Er wordt, ten derde, opgemerkt dat de datering van het document niet overeenstemt met uw verklaringen. De geboorteakte werd afgeleverd te Assab op (...) maart 2022. Het persoonlijk onderhoud van u en uw echtgenoot vond plaats op 7 juli 2022. Toen hadden jullie beiden geen contact met mensen in Eritrea (notities, p. 7, 9 & notities persoonlijk onderhoud 19/26045 dd. 7 juli 2022, p. 6). Het is dan ook geheel ongeloofwaardig dat uw geboorteakte werd afgeleverd op een moment waarop u daartoe geen enkele stap had gezet en geen enkele communicatie had gehad met een familielid en/of Eritrese inwoner sinds uw vertrek in 1998. Op 7 juli 2022 bevestigde u meermaals niet te beschikken over documenten en geen contacten te hebben in uw land van herkomst (notities, p. 9-10, 15). Het is eveneens niet aannemelijk dat uw vader zelf het initiatief zou nemen om uw geboorteakte aan te vragen. Vanuit een puur praktisch oogpunt wordt opgemerkt dat uw geboorteakte werd afgeleverd in Assab. Deze stad ligt 1.785 kilometer ten zuiden van uw vaders woonplaats Keren, een immense afstand in een land met een verbod op vrije verplaatsingen. Dit verbod wordt gehandhaafd door de vele controleposten, specifiek bij de toegangswegen van elke stad.” Door louter te herhalen dat zij haar geboorteakte door toedoen van haar vader verkregen heeft, doet zij geen afbreuk aan voormelde pertinente en concrete motieven.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing omtrent de relatie van de verzoekende partij met haar vader op goede gronden gemotiveerd dat de verzoekende partij steeds verklaard heeft dat ze haar vader nooit gekend heeft en zelfs niet wist of hij nog in leven was en dat op basis van haar verklaringen niet aannemelijk maakt dat zij plotsklaps na vijftienvijf jaar in contact staat met haar vader.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terdege opgemerkt dat de geboorteakte een spelfout bevat, namelijk er wordt “reagion” in plaats van “region” vermeld. Dergelijke spelfouten in een document waarvan men stelt dat het een kopie van een officieel document betreft doet verdere afbreuk aan de bewijswaarde van het document.

Verzoeksters betoog in haar verzoekschrift dat het feit dat zij de Amhaarse taal spreekt een element is dat haar geloofwaardigheid op vlak van nationaliteit en herkomst kan onderbouwen is niet dienstig aangezien het beheersen van een taal slechts een aanwijzing kan zijn om iemands herkomst en/of geboorteplaats op grond hiervan vast te stellen. Hiervoor zijn eveneens andere elementen, zoals onder andere de kennis van de geografie, geschiedenis, politiek, maatschappij en sociale connecties van doorslaggevend belang. De commissaris-generaal heeft in het kader van verzoeksters eerste beschermingsverzoek immers vastgesteld dat verzoekster vrijwel geheel onwetend was over zowel haar familiale achtergrond als de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij, alsook over de situatie van Eritrese vluchtelingen in de buurlanden. Thans te poneren dat zij het Amhaars machtig is en dit als enige argument naar voor te brengen om haar geloofwaardigheid op vlak van nationaliteit te herstellen, zonder rekening te houden met andere voornoemde factoren, slaagt verzoekster er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing met betrekking tot haar nationaliteit wordt vastgesteld.

Bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. In casu blijkt uit de beslissing van 20 september 2022 dat de verzoekende partij uitvoerig werd bevraagd over Eritrea, maar dat ze vrijwel over haar familiale achtergrond als de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij, alsook over de situatie van Eritrese vluchtelingen in de buurlanden.

Gelet op het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Gelet op de gedane vaststellingen in het kader van haar vorige verzoeken en gelet op de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente motieven, maakt de verzoekende partij haar Eritrese nationaliteit geenszins aannemelijk.

9. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 11 januari 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1496 legt de eed af en tolkt Amhara

De zaken met rolrs 16 en 17 worden tezamen opgeroepen.

De Kvz vraagt VzP'n naar de betekenis aangaande de 2 aanvullende nota's, opgestuurd door VzP'n aangaande een vermeend, maar niet door de Raad aangegeven probleem van ontvankelijkheid (de beschikkingen gaan hier niet over), bovendien nodigt zij uit om te reageren op de beschikkingen, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP'n repliceren dat de aanvullende nota's gingen over het tijdig ingediend zijn van de beroepen maar dat ze ook inhoudelijk willen reageren op de beschikkingen.

Hun VIB zijn enigszins anders en er is te weinig rekening gehouden met het feit dat ze op zeer jonge leeftijd Eritrea verlaten hebben, waardoor de kennis van hun land, cultuur en geschiedenis erg beperkt is en de lat door het CGVS dienaangaande te hoog gelegd wordt, beiden hebben een geboorteaakte voorgelegd, die zij via verzoekster haar vader bekomen hebben. Ze vrezen voor een levenslange militaire dienstplicht in geval van terugkeer. Met dit alles is te weinig rekening gehouden.

Verzoekster stelt dat zij ernstig ziek is, met af en toe bloedverlies, ze is besneden en vreest dat hetzelfde lot van besnijdenis haar (potentieel) toekomstige dochter te wachten staat gezien dit in Eritrea een verplichting is. Ze wijst op de overlijdensakte van haar ongeborn kindje in 2019 en haar dokter heeft gesteld dat ze, bij een toekomstige zwangerschap dichtbij een ziekenhuis moet verblijven want haar gezondheid wordt hierdoor bedreigd. Verzoeker sluit zich volledig aan bij het pleidooi van verzoekster.”

Op 29 december 2023 ontving de Raad via elektronische weg (J-BOX) overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van de verzoekende partij waarbij zij stukken heeft gevoegd die zij in de inventaris bij voormelde nota benoemt als volgt:

“1. De bestreden beslissing + akte van kennisgeving;

2. Bewijs kosteloze rechtsbijstand;

3. Mailverkeer van assistente waaruit blijkt dat verzoekster pas op 07.07.2023 kennis kreeg van de bestreden beslissing.”

4.1. Op vraag van de voorzitter verduidelijkt de verzoekende partij ter terechtzitting dat de aanvullende nota's die zij in onderhavig dossier en haar echtgenoot, de heer Z. A. M, in het dossier met rolnummer 298 539 indienden, de tijdigheid van de beroepen betreffen. Zoals aangestipt ter terechtzitting, werd geen dergelijk ontvankelijkheidsprobleem opgeworpen in de beschikking zodat het verweer hiertegen dan ook niet dienstig is.

4.2. In voormelde beschikking wordt met verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing omstandig uiteengezet om welke redenen de verzoekende partij er niet in slaagt haar nationaliteit en vrees voor de dienstplicht aannemelijk te maken. Zo wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal in het kader van het eerste beschermingsverzoek de verzoekende partij uitvoerig heeft bevraagd, doch zij vrijwel geheel onwetend was over zowel haar familiale achtergrond als de Eritrese geografie, politiek, geschiedenis en maatschappij, alsook over de situatie van Eritrese vluchtelingen in de buurlanden. Door ter terechtzitting de algemene kritiek te uiten dat er te weinig rekening gehouden is met het feit dat ze op zeer jonge leeftijd Eritrea verlaten hebben, waardoor de kennis van hun land, cultuur en geschiedenis erg beperkt is, slaagt zij er niet in het vastgestelde gebrek aan kennis te verschonen. Zonder meer besluiten dat de lat door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande te hoog gelegd wordt, kan aldus evenmin overtuigen. De Raad stipt hierbij nog aan dat het gegeven dat de verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die

volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Dat de verzoekende partij verder borduurt op hetzelfde ongeloofwaardig relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan haar asielsdossier. De verzoekende partij kan onderhavig beroep niet aanwenden als vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van haar vorige verzoek om internationale bescherming, dat definitief is geworden. Deze beoordeling dient als vaststaand te worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. De verzoekende partij slaagt er echter niet in dergelijk element aan te reiken. In voormelde beschikking wordt geduid om welk reden het element dat zij de Amhaarse taal spreekt haar geloofwaardigheid inzake nationaliteit en herkomst niet kan herstellen evenals om welke redenen de voorgelegde geboorteakte niet anders doet denken. Door ter terechtzitting slechts te poneren dat zij beiden een geboorteakte hebben voorgelegd, die zij via de vader van de verzoekende partij bekomen hebben, verliest de verzoekende partij dan ook de omstandige motivering in voormelde beschikking met onder meer een verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing uit het oog. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Door ter terechtzitting slechts, en derhalve onterecht, te poneren dat met dit alles te weinig rekening zou zijn gehouden zonder ook maar enigszins op concrete wijze in te gaan op de gronden van voormelde beschikking en de gemotiveerde vaststellingen in de bestreden beslissing, slaagt de verzoekende partij er niet in hieraan afbreuk te doen.

Waar de verzoekende partij zonder enige verdere concretisering poneert dat hun verzoeken om internationale bescherming enigszins anders zijn, kan, zoals geduid in de beschikking genomen in het dossier met rolnummer 298 539 betreffende de heer Z. A. M., vooreerst worden vastgesteld dat de door voormelde heer voorgelegde kopie van zijn geboorteakte inhoudelijk quasi identiek is aan de door zijn echtgenote voorgelegde kopie van haar geboorteakte en de Raad derhalve naar de reeds uiteengezette motivering dienaangaande verwijst. Voorts wordt in die beschikking betreffende de heer Z. A. M. tevens reeds opgemerkt dat hun verzoeken om internationale bescherming wel degelijk afzonderlijk werden behandeld en dat de commissaris-generaal ter zake een afzonderlijke beslissing heeft genomen. Het feit dat de twee bestreden beslissingen inhoudelijk grotendeels op elkaar lijken, komt voort uit de eenvoudige oorzaak dat hun asielrelazen overwegend gelijklopend zijn, zo wordt geduid. Door ter terechtzitting in wezen slechts reeds geuite kritiek te herformuleren en louter te poneren dat hun verzoeken om internationale bescherming enigszins anders zijn, wordt hieraan voorbijgegaan, minstens worden geen concrete dienstige argumenten aangebracht die afbreuk doen aan voormelde duiding of anders doen denken.

Voorts noopt ook de verwijzing van de verzoekende partij naar haar medische toestand de Raad tot het herhalen van wat reeds werd geduid, met name dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. De verzoekende partij maakt door de uiteenzetting ter terechtzitting dat zij ernstig ziek is, met af en toe bloedverlies en dat zij bij een toekomstige zwangerschap dichtbij een ziekenhuis moet verblijven omdat haar gezondheid hierdoor wordt bedreigd waarbij zij verwijst naar de overlijdensakte van haar ongeboren kindje in 2019, niet aannemelijk dat deze, niet met nieuwe documenten gestaafde, medische problemen in haar hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

De verzoekende partij haalt ter terechtzitting nog aan dat zij besneden is en vreest dat hetzelfde lot van besnijdenis haar (potentieel) toekomstige dochter te wachten staat gezien dit in Eritrea een verplichting is. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade is op zich niet voldoende om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. De verzoekende partij dient deze vrees of dat risico concreet aannemelijk te maken. Een louter hypothetische vrees, zoals de verzoekende partij thans formuleert ter terechtzitting, volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS